

**ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ**

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αρχικά πώς ονομάζεστε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Γαλανάκης Ελευθέριος του Ιωάννου και της Ειρήνης.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Πότε γεννηθήκατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

1951.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πού γεννηθήκατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αθήνα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Κέντρο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κέντρο, στην Έλενα, το δημόσιο μαιευτήριο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σε ποια περιοχή βρισκόταν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εκεί που είναι τώρα, πίσω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Α, πιο κέντρο δεν γίνεται.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι στο κέντρο ακριβώς είναι το μαιευτήριο Έλενα. Ένα υπήρχε τότε στην Ελλάδα, στην Αθήνα βασικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Έχετε κάποια καταγωγή ή είστε βέρος Αθηναίος;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Η καταγωγή μου είναι από την Κρήτη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Ο πατέρας σας;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Η μητέρα σας από εδώ;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, η μητέρα μου έχει αίμα Καλύμνιο. Γεννήθηκε το 1917 στην Οδησό με την επανάσταση του Λένιν και 3 μηνών την έφεραν πρόσφυγες οι γονείς της στη Θεσσαλονίκη, όπου μεγάλωσε και γνώρισε τον πατέρα μου.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, έχω αρκετά ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αδέρφια έχετε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Μια αδελφή ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Μεγαλύτερη ή μικρότερη;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Μεγαλύτερη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Οι γονείς σας εξασκούσαν κάποιο επάγγελμα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Η μητέρα μου όσο ζούσε ήταν υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο πατέρας μου ήταν –θα ακούσεις μια ενδιαφέρουσα ιστορία- ήταν αστυνομικός και μέσα στην κατοχή επειδή έσωνε τους ανθρώπους από τα χέρια των ταγματασφαλιτών τον κατηγορήσαν για κομμουνιστή, τον απέλυσαν και τον έστειλαν εξορία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πού τον έστειλαν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ικαρία, Ικαρία. Ψυχραιμία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αρα αριστερός άνθρωπος.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, έφυγε αριστερός ναι. Τον έπιασαν επί χούντας την ίδια μέρα αλλά επειδή δεν ήταν στην πρώτη κατηγορία των επικινδύνων, ήταν στη β κατηγορία, τον άφησαν, έπαθε καρδιακή προσβολή, τότε δεν υπήρχαν τα μέσα, και μετά από λίγο, μετά από μερικά χρόνια έφυγε από τη ζωή.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πότε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Έφυγε το 1976.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς πόσο χρόνων ήσασταν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Τότε ή τώρα;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Τότε.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ε, τότε αφαίρεσε 76 μείον 51 ήμουν 25 χρόνων. Είχα τελειώσει και ήμουν στο εξωτερικό, έκανα μεταπτυχιακό στην Αγγλία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Κατάλαβα. Η μητέρα σας είχε κάποια πολιτική τοποθέτηση;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Καμία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αμέτοχη.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αμέτοχη τελείως. Ούτε ο πατέρας μου προσπάθησε τότε να μας επηρεάσει, εμένα, την αδελφή μου και τη μητέρα μου, ποτέ.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Δηλαδή στο σπίτι υπήρχε μια ουδετερότητα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, άλλο ο πατέρας μου ότι ασχολήθηκε, εμείς δεν ασχοληθήκαμε καθόλου, δεν προσπάθησε να μας μεταφέρει τις ιδέες του. Αν και βλέπαμε εμείς, αυτό ήταν δικό μας θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αυτή η ουδετερότητα εσάς τελικά σας ωφέλησε πιστεύετε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, γιατί τα έκανα μόνος μου. Δηλαδή μετά δεν βασίστηκα σε κανενός τις πλάτες.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Τα πρώτα σας σχολικά χρόνια πού ήταν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Στην Αθήνα, Άνω Πατήσια.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία, πώς ήταν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πώς ήταν; Δηλαδή ως προς τι;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Περάσατε όμορφα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πολύ ωραία. Τότε οι δρόμοι ήταν χωματόδρομοι, αλάνες, δεν είναι όπως τώρα. Και μέχρι και το Γυμνάσιο και το Λύκειο, το έβγαλα στο 18^ο Λύκειο Αθηνών, είναι στο τέρμα Πατησίων του σταθμού του ηλεκτρικού, των Άνω Πατησίων, εκεί τελείωσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πώς είναι για ένα παιδί να ζει στο κέντρο της Αθήνας;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δεν είναι κέντρο εκεί, είναι κέντρο-απόκεντρο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Με πιάσατε αδιάβαστη.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αδιάβαστη. Αλλά εμείς ίσα-ίσα είμαστε στην πιο καλή συνοικία του Δήμου Αθηναίων, στο 5^ο διαμέρισμα. Από εκεί που είμαι εγώ αρχίζει ο Δήμος Γαλατσίου, Νέας Ιωνίας κλπ. Δηλαδή φεύγουμε από την Αθήνα. Ένας δρόμος πάνω από το σπίτι μου είναι Γαλάτσι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κατάλαβες που λέω, είμαι στην άκρη ακριβώς. Και είναι η πιο ωραία περιοχή του Δήμου Αθηναίων γιατί είναι η περιοχή Κυπριάδου που λένε, η οποία ακόμα θεωρείται η κορυφαία γειτονιά του Δήμου Αθηναίων, η πιο ακριβή και η πιο καλή. Είναι Κηπούπολη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Μένετε ακόμα εκεί;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, εκεί έχω κάνει μια κατασκευή και μένω εκεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στο πατρικό σας.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, το ξηλώσαμε αυτό επειδή λόγω επαγγέλματος έκανα καλές κατασκευές, μια πολυκατοικία τέλος πάντων, και είναι και τα παιδιά μου όλα εκεί. Και δραστηριοποιούμαι εκεί και εδώ στο Περιστερί λόγω της γυναίκας μου. Αυτό είναι της γυναίκας μου το κτίριο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σας άρεσε το σχολείο, σας άρεσε η μάθηση;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πολύ, ήμουν και καλός μαθητής, όμως και ο Γιάννης ήταν καλός μαθητής. Και μάλιστα τώρα βρίσκουμε συμμαθητές μας παλιά και τους είχαμε από κοντά, ήταν άλλες οι εποχές τότε, μας έβαζαν έναν καλό μαθητή, έναν κακό.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Για να κάθεστε μαζί;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, δίπλα. Και τους διαβάζαμε εμείς αυτούς. Και τώρα με βρίσκουν μετά από 50 χρόνια και θυμούνται ότι τους διάβαζα. Δηλαδή πήγαινα στο σπίτι και τους διάβαζα θρησκευτικά, ιστορία, ό,τι θέλεις. Διάφορα, εμείς κάναμε μαθηματικά, ήμασταν καλοί. Αλλά τους κάναμε από όλα. Και ακόμη κάνουμε παρέα κ.λπ. Δεν είναι επαγγελματίες οι άνθρωποι, είναι απλοί βιοπαλαιστές.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Έχετε κρατήσει λοιπόν επαφές με παιδιά από το σχολείο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όσο μπορώ ναι βεβαίως, όσο μπορώ, έχω ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στα σχολικά σας χρόνια υπήρχε κάποιος καθηγητής που να σας ενέπνευσε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Στα σχολικά μου χρόνια, όχι. Ήταν η περίοδος χούντας που ήταν Γυμνάσιο και μάλιστα είχαμε πολύ, πάρα πολύ σκληρούς ανθρώπους. Και θα σου πω ένα πράγμα που έγινε στο σχολείο.

Δεν θα σου πω το όνομα του Λυκειάρχου που ήταν εκεί ο οποίος κάποια στιγμή στο Γυμνάσιο είχε ζητήσει από τον πατέρα μου να με πάρουν από εκεί, επειδή ήταν αριστερών πεποιθήσεων ο πατέρας μου. Εγώ τι δουλειά έχω, ήμουν αριστούχος μαθητής.

Και λέει τι σε θέλουν; Λέω πατέρα σε θέλουν να πας στο Λύκειο. Γιατί λέει; Κάτι σε θέλει λέω ο Λυκειάρχης. Και του είπε να τον πάρεις τον γιο σου γιατί δεν μπορεί να.. Και η απάντηση του πατέρα μου ήταν δυο κουβέντες. Σου έχει κάνει τίποτα το παιδί; Όχι. Αν τον πειράξεις, του λέει, θα σε βάλω κάτω.

Δηλαδή από τότε δεν μου μίλησε, μου έδωσε και έπαινο κιόλας. Δηλαδή άνθρωποι κατάλαβες, ήταν χούντα όμως τότε. Δεν είπε τίποτα ο πατέρας μου. Του λέει αν σε πείραξε να τον πάρω τώρα, αν δεν σε πείραξε θα έχεις να κάνεις, είμαστε Κρητικοί. Το είπε έτσι και αυτός αμέσως.. Και μου έδωσε και έπαινο μετά από λίγες μέρες.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς πως νιώσατε με αυτή την εξέλιξη; Δηλαδή νιώσατε ότι διαφέρετε, δηλαδή ότι απομονωθήκατε κάπως;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Από τι;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Από το ότι είπαν να σας πάρουν από το σχολείο.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αυτό είπε τότε αλλά δεν έγινε και ήμουν ακόμη και έμεινα και πέρασα και στο Πολυτεχνείο, δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα. Εγώ δεν είχα καθόλου, δεν μου το έδωσαν εμένα να το καταλάβω οι καθηγητές. Απλά ήθελαν από τους γονείς μας, γιατί ήταν έτσι άνθρωποι στενοκέφαλοι κ.λπ., ήταν περίοδος χούντας, βάλε από το '67, ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ούτε από τα παιδιά νιώσατε κάτι ότι σας ξεχωρίζουν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Από ποια παιδιά;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Τους συμμαθητές σας.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, τίποτα. Τίποτα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στις τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Λυκείου.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι, μου είχαν πει ότι είναι..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

3 και 3 είχαμε. Είχαμε 3 τάξεις Γυμνάσιο, 3 τάξεις Λύκειο και δίναμε εξετάσεις προαγωγικές από Δημοτικό σε Γυμνάσιο και από Γυμνάσιο σε Λύκειο. Έπεσα σε όλες τις εξετάσεις εγώ μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι, εσάς δεν ίσχυε ότι το Γυμνάσιο ήταν συνεχόμενο, ήταν κοινό με το Λύκειο; Γιατί μου έχουν πει ότι είναι ΣΤ΄ Γυμνασίου ας πούμε.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Έτσι ήταν παλιά, προτού γίνει το Λύκειο. Εγώ ήμουν τότε που έγινε το Λύκειο και έδωσα εξετάσεις και πήγα τρεις και τρεις. Είχε μόνο τρεις τάξεις το Γυμνάσιο και τρεις το Λύκειο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Κατάλαβα ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Α΄ Λυκείου ήταν η Δ΄ Γυμνασίου η παλιά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Στο Λύκειο έφτασε η ώρα να δώσετε εξετάσεις για να μπειτε στο Πανεπιστήμιο. Εσείς στοχεύατε για τη σχολή των Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Βασικά ήθελα όποια Σχολή, επειδή ήμουν καλός στο σχέδιο. Θα σου πω, είχα δώσει για Αρχιτεκτονική, αλλά κάποια στιγμή είπα δεν με ενδιαφέρει και σε όποια μπω ή Τοπογράφων ή Πολιτικών. Μπήκα Τοπογράφων.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αρα τη θέλατε τη Σχολή.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κοίτα, δεν ήταν πάρα πολύ ότι την ήθελα έτσι 100%, ήθελα και Πολιτικός, αλλά αφού μπήκα μετά μου άρεσε και συνέχισα. Και τελείωσα και πήγα και έκανα μεταπτυχιακό στην Αγγλία σε θέματα φωτογραμμετρίας, αλλά δεν ακολούθησα για εκεί, γιατί μου έκαναν πρόταση να πάω στην Αμερική. Είπα όμως : Από την Αγγλία πας στην Αμερική συνήθως. Γιατί εκεί που θα με πήγαιναν θα ήταν στους πυραύλους Τόμαχοκ και Κρουζ. Τότε άρχισαν και έβγαιναν οι προγραμματιστές από τους δορυφόρους που ήμασταν εμείς και κάναμε φωτογραμμετρία και είπα όχι. Γιατί μετά, είχε πεθάνει και ο πατέρας μου τότε και αυτό σε καλό μου βγήκε, γιατί μετά γνώρισα και τη γυναίκα μου και έκανα και οικογένεια κ.λπ. Ειδικά στην Αμερική χάνεσαι τελείως μετά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στην προετοιμασία σας για τις εξετάσεις είχατε βοήθεια;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Φροντιστήριο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σε ποιο φροντιστήριο πηγαίνατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Σαββαΐδη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στην Αθήνα είναι;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κέντρο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Κέντρο.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πλατεία Κάνιγγος. Δεν υπάρχει πια εκεί, έχουν κλείσει αυτά τώρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Και μπαίνετε στη Σχολή. Πώς ήταν τα πρώτα χρόνια της φοιτητικής σας ζωής;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Τότε ήταν και χούντα πάλι. Είχαμε αφιερώσει πολύ στο διάβασμα, δεν είχαμε χρόνο να ασχοληθούμε με άλλα πράγματα. Γιατί όπως σου είπα το σύστημα των εξετάσεων ήταν τέτοιο που έπρεπε να περάσεις τα μαθήματα, ειδικά αν σε έκοβαν ένα, δυο, σε διέγραφαν. Αυτά τα πράγματα δεν υπήρχε περίπτωση να γυρνούσα εγώ.

Οπότε δεν είχαμε να ασχοληθούμε, να παίζουμε. Απλά είχαμε τις παρέες κ.λπ., αλλά δεν ήταν όπως είναι τώρα. Ούτε μπορούσαμε να πάμε κάπου, να πας μια εκδρομή κ.λπ., τίποτα. Ούτε αυτοκίνητα είχαμε ούτε τίποτα, δεν υπήρχαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σας άσκησε εσάς, στην προσωπική σας ζωή εννοώ, στο πού θα συχνάζατε, στο τι θα διαβάσετε οι απαγορεύσεις της δικτατορίας;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αυτά δεν μας επηρέασαν εμάς. Δηλαδή κάναμε τη δουλειά μας, διαβάζαμε με τους φίλους μας κ.λπ. Τις πεποιθήσεις τις είχαμε. Από εκεί και πέρα..

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πού συχνάζατε με τις παρέες σας;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πουθενά, στα σπίτια μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σπίτι μόνο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δεν υπήρχαν τίποτα, δεν υπήρχαν. Δηλαδή να σου δώσω να καταλάβεις, ο δρόμος που είχε καφετέριες ήταν ένας, η Φωκίωνος Νέγρη. Η Φωκίωνος Νέγρη είναι ένας δρόμος που αρχίζει από την πλατεία Κυψέλης πάνω και φτάνει μέχρι την

Πατησίων. Δηλαδή είναι στο όριο του Αγίου Μελετίου αν έχεις υπόψη σου μετά την πλατεία Αμερικής. Είναι ένας δρόμος, υπάρχει ακόμα η πλατεία Φωκίωνος Νέγρη, ρώτησε και τον πατέρα σου, τη μητέρα σου, η οποία είναι δρόμος με πλατεία στη μέση, που παλιά υπήρχαν εκεί όλες οι καφετέριες, 5-6 μην νομίζεις τώρα τίποτα, και ένα να φτιάχνει μακαρόνια, ένα τοστ και αυτά. Ή τοστάδικα υπήρχαν. Δεν υπήρχαν τίποτα, μα τίποτα. Ούτε καφέ. Και για να πιες καφέ με το τουφέκι ψάχναμε, δεν υπήρχε. Δεν υπήρχαν όπως είναι τώρα, δεν υπήρχαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Μένετε με την οικογένειά σας ακόμα εκείνα τα χρόνια τα φοιτητικά σας;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εκείνα ναι, με τους γονείς μου, με τον πατέρα μου και τη μητέρα μου βέβαια. Γιατί ο πατέρας μου πέθανε το '76 αφού είχα αποφοιτήσει και η μητέρα μου πέθανε το '99. Αλλά εντωμεταξύ παντρεύτηκα εγώ μετά και έκανα τη δική μου οικογένεια.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στη σχολή συχνάζατε στο εστιατόριο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πηγαίναμε ναι. Υπήρχε ένα εστιατόριο στο Πολυτεχνείο το οποίο ήταν στον τελευταίο όροφο του κτιρίου των Μηχανολόγων και επειδή εμείς δεν δικαιούμασταν, γιατί εκεί πήγαιναν τα παιδιά που δικαιούνται να πάρουν σίτιση δωρεάν με βάση τα κριτήρια τα εισοδηματικά. Εμείς που δεν είχαμε, πηγαίναμε και πληρώναμε καμιά φορά και τρώγαμε, αλλά πολύ σπάνια.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Γινόντουσαν εκεί πέρα πολιτικές συζητήσεις;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Συγγνώμη, ξέχασα να σας το ρωτήσω αλλά πότε μήκατε εσείς στη σχολή;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Μπήκα ρε παιδί μου βάλε τώρα, τι είμαι τώρα 51, με τη δεύτερη μπάκα στο Πολυτεχνείο, δηλαδή μπάκα 51 και..

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στα 19 σας ας πούμε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, στα 19 μου μπάκα. Άρα το '70, ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Άρα ήσασταν τριτοετής στην εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, γιατί τον επόμενο χρόνο πήρα το πτυχίο, ήταν τετραετής η σχολή μας, μετά έγινε πενταετής ναι. Το '74..

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Α, δεν το προλάβατε εσείς;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, μετά έγινε, μετά από εμάς έγιναν 5, εμείς προλάβαμε τα 4 με τον Γιάννη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Και ο Κατωπόδης θα σου το είπε ότι ήταν τετραετία έτσι;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Ξέραμε ότι υπήρχε αυτό σαν αίτημα για τη πενταετία, ότι ήταν ένα από τα βασικά κλαδικά σας αιτήματα.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, έγινε μετά όμως.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Υπάρχει μια διχογνωμία σε σχέση με αυτό το αίτημα. Ήταν αμιγώς για εσάς κλαδικό ή υπήρχε και μια πολιτική διάσταση που..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Υπήρχε και αυτό το δεύτερο που λες.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Για να ασκήσετε πίεση δηλαδή στη δικτατορία.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Λοιπόν, το 1972 έγιναν οι εκλογές που βγήκε το εκλεγμένο δημοκρατικό Συμβούλιο. Εσείς ψηφίσατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όλοι ψηφίσαμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πώς νιώσατε που βγήκε εντέλει, έγινε η διαδικασία των εκλογών και βγήκε ένα δημοκρατικό Συμβούλιο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κοίτα, μέσα στο Πολυτεχνείο την εποχή εκείνη είχαν πιάσει μερικούς φοιτητές οι κρατούντες, αλλά δεν μπορούσαν εύκολα να επιβάλουν τις απόψεις τους. Οπότε γίνονταν συνελεύσεις, ψηφίζαμε. Και από εκεί και πέρα δεν είχαμε άλλο τι, δηλαδή δεν μπορούσες να επιβάλεις κάτι.

Εμείς ακολουθούσαμε τη διαδικασία που έκαναν τα Συμβούλια. Ήταν και αυτοί οι περιβόητοι της καταστάσεως άνθρωποι, τους απομονώναμε, τους ξέραμε όλους πια.

Από εκεί και πέρα έμεινε μια κατάσταση τέτοια. Τώρα που ήρθε η κατάσταση το '73 ήταν μετά από συνελεύσεις θυμάμαι, ήταν πολλά παιδιά, να σου πω και τα ονόματά τους δηλαδή αν θέλεις, τα οποία ήταν ο Ηλίας ο Κατωπόδης, ήταν ο Γιάννης ο Αλαβάνος, αυτοί ήταν στις συνελεύσεις που είχαν πάρει το πάνω χέρι. Ήταν ο Νυσταζάκης ο Γιάννης, ήταν ο Ρεβελάκης ο Νίκος. Ποιοι άλλοι ήταν; Α, ο Ποταμιάνος ο Μάκης που πέθανε ο φίλος μου.

Όλοι αυτοί ήταν δραστήριοι και αυτοί ήταν που πιάστηκαν, τους πιο πολλούς από αυτούς τους έπιασαν και τους πήγαν φαντάρους, όπως ξέρεις και μετά τους άφησαν. Κανένα μήνα πόσο τους κράτησαν εκεί, τους άφησαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς δεν στρατευτήκατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι. Εγώ ήμουν στη β' τάξη. Οι δραστήριοι ήταν αυτοί που σου είπα τα ονόματά τους.

Τώρα από εκεί και μετά εγώ χάθηκα. Χαθήκαμε όλοι. Ξέρεις καμιά φορά μαζευόμαστε από το Πολυτεχνείο κάθε 20 χρόνια σε μια συγκέντρωση, άλλοι έρχονται άλλοι δεν έρχονται. Γιατί είναι και σε διαφορετικές πόλεις πια, άλλοι έφυγαν από τη ζωή κ.λπ.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Με τις εκλογές τότε το '73 νιώσατε ότι θα έρθει μια αλλαγή;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δεν ήταν εύκολο αυτό τότε, δεν ήταν εύκολο. Δεν ξέρω τι σου είπαν και οι άλλοι συνάδελφοι, δεν φαινόταν αυτό το πράγμα, ότι θα έρθει η αλλαγή. Αλλά έγινε αυτό που έγινε τότε και μετά με το Κυπριακό και γύρισαν τα πράγματα δηλαδή, η προδοσία. Εξ ανάγκης έφυγαν και το παρέδωσαν και πήραν δρόμο. Με το Κυπριακό δηλαδή αν θυμάσαι τον Ιούλιο του '74 έγινε η αλλαγή. Εμάς το '73 μετά είχε μια ησυχία, δηλαδή ήταν τότε που έφυγε ο Παπαδόπουλος με τον Ιωαννίδη, γινόταν της μουρλής εκεί πέρα.

Εμείς τότε που είμαστε, δίνουμε εξετάσεις για να πάρουμε το πτυχίο οπότε δεν μπορούσαμε να ασχοληθούμε, έπρεπε να πάρουμε το πτυχίο. Έπρεπε να κάνουμε διπλωματική που δεν είναι όπως τώρα που πας και δίνεις εξετάσεις μετά από 15 χρόνια. Τότε τα έδινες εγκαίρως.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Για εσάς πότε ξεκίνησε η πιο ενεργή συμμετοχή;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εγώ δεν ήμουν ενεργός από τους πρώτους, ήμουν στη β' τάξη, στο από κάτω ράφι που λένε.

Ε, τότε, εκείνη την περίοδο. Πηγαίναμε στις συνελεύσεις, ψηφίζαμε, τους ξέραμε φυσικά τους ανθρώπους που ήταν. Από εκεί και πέρα δεν είχαμε κάνει κάτι άλλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Το Φεβρουάριο του 1973 έγινε η σύλληψη του Νίκου Ρεβελάκη.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εγώ δεν το ξέρω; Αφού μαζί είμαστε. Αυτός ο Νίκος Ρεβελάκης είναι ένα παιδί το οποίο έχει χαθεί. Δεν ξέρω, υπάρχει ακόμα;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πού είναι;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στην Κρήτη.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Στα Χανιά;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Δεν ξέρω.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Στα Χανιά πρέπει να είναι. Ο οποίος πρέπει να του προξένησαν και βλάβες υγείας από ό,τι θυμάμαι. Ήταν από τους πρώτους που είχε βγει ο Ρεβελάκης ο Νίκος, ένα ψηλό παιδί. Γιατί και εγώ είμαι από την Κρήτη, αλλά δεν ήταν από το Λασιθι ήταν μάλλον από τα Χανιά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ξέρουμε ότι έγινε η σύλληψή του και μετά υπήρχαν κάποιες διαδηλώσεις.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, δεν ήταν για το Νίκο τον Ρεβελάκη γενικά αλλά αυτός ήταν από τους πρωτεργάτες που είχαν πιαστεί τότε.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Συμμετείχατε εσείς σε αυτές τις κινητοποιήσεις;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Έξω όχι, μόνο μέσα στο Πολυτεχνείο στις συνελεύσεις. Όχι, εγώ δεν ήμουνα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Έγινε και η κατάληψη της Νομικής. Σε αυτήν συμμετείχατε κάπως;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ούτε απέξω..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ούτε, ούτε.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ξέρουμε ότι το καλοκαίρι του 1973 έγινε η αλλαγή του συντάγματος. Και υπήρχαν και κάποιες φιλελευθεροποιήσεις της δικτατορίας..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι. Με Γαβριτσόπουλους και τέτοια πράγματα, ε;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δεν τα θυμάμαι κιόλας να σας πω ειλικρινά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς πιστέψατε ότι όντως ήταν φιλελευθεροποιήσεις;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, βέβαια. Όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Δεν σας έπεισαν.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι βέβαια, όχι για όνομα του Θεού.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Και να βρεθούμε λίγο τώρα στο τριήμερο από τις 14 μέχρι τις 17 Νοεμβρίου.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Μπορείτε να μας περιγράψετε λίγο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κοίτα να δεις, υπήρχε μέσα μια κίνηση, μια κινητοποίηση μέσα στο Πολυτεχνείο. Εν τω μεταξύ υπήρχαν καθηγητές, αυτό που θυμάμαι εγώ, το είπα και στο Γιάννη κιόλας, είναι ότι ήταν ο Θεοδόσης Τάσιος ο οποίος ήταν από τους κορυφαίους καθηγητές του Πολυτεχνείου και τότε είχε πέσει το πρώτο ξύλο από ό,τι θυμάμαι και είχαν μαλλιοτραβήξει από παιδιά τούφες από τα μαλλιά, είχαν πέσει κάτω, προτού γίνει το οριστικό.

Και θυμάμαι είχε έρθει και είχε πει εκεί στον περίβολο του Πολυτεχνείου, γιατί ξέρεις το Πολυτεχνείο ήταν βασικά το κεντρικό κτίριο της Αρχιτεκτονικής και πίσω ήταν το περίφημο κτίριο Γκίνη. Εκεί γίνονταν όλα, όλες οι συνελεύσεις, εκεί κάναμε και μαθήματα κιόλας.

Εκεί ήρθε απέξω από του Γκίνη και είπε όποιος έχει να μου καταγγείλει να έρθει να μου το πει στο γραφείο, αν μπορούσε να κάνει και αυτός κάτι. Αυτόν τον θυμάμαι τον Τάσιο, ο οποίος ζει ακόμη, ε;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Και είναι ετών; 90 πόσο είναι και δραστήριος ακόμη, αυτό μου λέει και ο Γιάννης. Λοιπόν, αυτό ήταν.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εγώ δεν καθόμουν μέσα, πήγαινα και έφευγα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Το πρωί πηγαίνατε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πηγαίναμε το πρωί κατά τις 09:00 φεύγαμε το απόγευμα, ξανά πηγαίναμε σπίτι γιατί ήταν, έμενα στα Πατήσια, πήγαινα και με τα πόδια, ήταν κοντά.

Και εκείνη την ημέρα, μάλιστα με ειδοποίησε η αδερφή μου ότι έχει το αυτοκίνητο του γαμπρού μου στην πλατεία Βικτωρίας και βγήκα και εγώ και πήγα να το πάρω το αυτοκίνητο. Και τότε έλεγε έρχονται τα τανκς, φύγαμε.

Εγώ είχα ένα προνόμιο, ένα δυσάρεστο προνόμιο να έχω γείτονα τον Ιωαννίδη, οπότε ήταν η μοναδική περίπτωση που ξύρισα το μουστάκι. Ήταν η περίπτωση

που ξυρίστηκε το μουστάκι, 17 Νοεμβρίου. Από τότε είναι αξύριστο έτσι; Από τότε.

Γιατί είχαμε και τον αδερφό του Παπαδόπουλου που έμενε κοντά μας και ο Παττακός έμενε κοντά, ο Παττακός έμενε απέναντι από τη Λεόντειο. Είχαμε δηλαδή μια στρατοκρατούμενη περιοχή, δεν μπορούσες να περπατήσεις κιόλας.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ο κόσμος γύρω από το Πολυτεχνείο σας βοηθούσε;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, από ότι θυμάμαι ναι. Υπήρχε τότε, ήταν και η Βέμπο τότε θυμάμαι ήταν το σπίτι της απέναντι από το Πολυτεχνείο, η Σοφία Βέμπο. Τώρα άλλον δεν θυμάμαι, ήταν και άλλοι πήγαιναν στα Εξάρχεια που έμεναν τα παιδιά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς λοιπόν δεν ήσασταν μέσα στο Πολυτεχνείο όταν μπήκε το τανκ.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι. Είχα φύγει το απόγευμα, το βράδυ, κατά τις 19:00, γιατί αυτό μπήκε στις 24:00.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Πληροφορηθήκατε δηλαδή ότι έρχεται το τανκ από ποιον;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ακούστηκε ότι κάτι γίνεται, για κινητοποιήσεις, ακούστηκε από τα παιδιά εκεί πέρα. Τότε στο Γουδί ήταν τα άρματα μάχης. Δηλαδή δεν είναι όπως τώρα που είναι στον Αυλώνα. Και λέει ότι κάτι γίνεται κ.λπ. Εκεί είχε πολλές αστυνομικές δυνάμεις, άρχισε να πέφτει ξύλο τότε.

Και μάλιστα καπνογόνα στους δρόμους. Θυμάμαι πήρα το αμάξι και φώναξα τον γαμπρό μου και το πήραμε ανάποδα στην 3^η Σεπτεμβρίου. Ανάποδα. Και πήγαμε, βγήκαμε από στενά, πήγαμε στο σπίτι και μετά άκουσα αυτό το πράγμα ότι έγινε το βράδυ.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Όταν φύγατε από τη σχολή το απόγευμα οι δρόμοι πώς ήταν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Κοίτα, γύρω-γύρω ήταν κατειλημμένα όλα, δεν κυκλοφορούσαν στο Πολυτεχνείο αυτοκίνητα, μόνο ο κεντρικός δρόμος η Πατησίων ήταν που ήταν τα τρόλεϊ και αυτός μόνο τα μέσα μαζικής μεταφοράς δηλαδή, δεν υπήρχαν άλλα τίποτα.

Και η 3^η Σεπτεμβρίου από κάτω. Οι γύρω-γύρω είχαν αποκλειστεί και η Στουρνάρα κ.λπ. Είχαμε και ένα άλλο ωραίο, από πίσω ήταν η Μπουμπουλίνας, τότε τα κρατητήρια. Για αυτό σου λέω ήταν όλα αυτά..

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στρατιωτικά.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δίπλα εκεί ήταν, 10 μέτρα όλα απόσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Στην πορεία σας από το Πολυτεχνείο μέχρι το σπίτι σας υπήρχαν άτομα που πυροβολούσαν στον αέρα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι. Αυτό που θυμάμαι, είναι ότι δεν είχε στην περιοχή μου τέτοιο πράγμα. Εκεί που είχε, να πυροβολούν στον αέρα, το θυμάμαι 21 Απριλίου 1967.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Να ξέρετε έχω γενέθλια 21 Απριλίου.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Τέλεια. Και τότε θυμάμαι έπιασαν τον πατέρα μου. Και ήταν ένας στρατιώτης γωνία από το δρόμο παρακάτω και είχε το αυτόματο και βάραιγε εδώ στο δρόμο επάνω για εκφοβισμό του κόσμου. Όχι στην περιοχή μας γενικά δεν είχε τέτοια πράγματα, γιατί σου λέω έμεναν και οι Ιωαννίδηδες, δηλαδή ήταν αστυνομοκρατούμενη. Δεν μπορούσε κάποιος να κάνει κάτι, γιατί είχε παντού αστυνομία.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Από πού πληροφορηθήκατε το ότι το τανκ μπήκε στο Πολυτεχνείο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Το πρωί.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Από τις εφημερίδες;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, από τα μέσα, αυτά ότι μπορούσαμε. Και από άλλα παιδιά που μας είπαν γιατί τους κυνηγούσαν και οι γονείς τους ζητούσαν πληροφορίες. Και μάθαμε ότι έγινε.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Επικοινωνήσατε με τα στενά σας πρόσωπα, τους φοιτητές εννοώ στενά πρόσωπα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, γιατί δεν είχαμε κινητά τηλέφωνα καθόλου, δεν υπήρχαν τέτοια πράγματα. Δεν υπήρχαν τηλέφωνα. Έπρεπε να πας σε κερματοδέκτη να κάνεις αυτή τη δουλειά, δεν υπήρχαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εσείς όλη τη διάρκεια της δικτατορίας της χούντας φάγατε ξύλο ποτέ;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, όχι, τίποτα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Και αυτή την ερώτηση που κάνουμε συχνά είναι αν εντέλει θα θέλατε να είσαστε μέσα στο Πολυτεχνείο όταν μπήκε το τανκ;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αυτό είναι σχετικό. Δεν μπορώ να σου πω αν θέλαμε, γιατί; Γιατί όταν όλα αυτά τελείωσαν, πέρασαν χρόνια και όλοι αυτοί οι συνάδελφοι που ήταν μέσα δυστυχώς οι περισσότεροι, για να μην λέμε και ονόματα, πρόδωσαν όλα τα ιδανικά. Και μάλιστα σε βαθμό ύψιστο.

Λοιπόν, τι να πω. Λίγοι ήταν εκείνοι οι οποίοι έμειναν στις ιδέες τους. Δεν θέλω να πω ονόματα γιατί δεν κάνει να προσβάλουμε και ανθρώπους που μπορεί να μην ζουν κ.λπ. ή έχουν μεταπηδήσει σε πολιτικούς χώρους εντελώς ανάποδους και οι οποίοι εκεί που έλεγες ότι αυτοί οι άνθρωποι και μάλιστα ήταν και γυναίκες μέσα και ειδικά το Πολυτεχνείο, πλην της σχολής των Αρχιτεκτόνων, είχε λίγες γυναίκες, δηλαδή ένα ποσοστό 2% κάθε σχολή.

Ε, αυτές οι γυναίκες που υπήρχαν τότε είχαν δραστηριοποιηθεί και μετά βρέθηκαν σε ύψιστα κλιμάκια της απέναντι γειτονιάς. Τέλος πάντων, αυτό σου λέω, μετά από χρόνια.

Αλλά μόνο η Αρχιτεκτονική είχε πολλά κορίτσια. Τώρα οι περισσότερες σχολές έχουν κορίτσια μέσα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Εντάξει, στο Πολυτεχνείο η αλήθεια είναι ότι παραμένουν πιο χαμηλά τα ποσοστά των κοριτσιών.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Μα εγώνομιζω όταν μπαίνουν έχουν πολύ μεγάλο ποσοστό, δεν ήταν το 2%. Η Σχολή μας και αυτή είχε δυο κορίτσια, τώρα στους 150 οι 70 είναι κορίτσια. Και περνούν στις Σχολές πολλά κορίτσια.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πώς είδατε το ότι ανέβηκε στην εξουσία ο Ιωαννίδης;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Τι να δούμε; Μια από τα ίδια.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Τα ίδια ή χειρότερα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Αφού έφυγε ο Παπαδόπουλος, αυτά ήταν μεταξύ τους. Τα σκυλιά τρωγόντουσαν, τέλος πάντων, μετά πρόδωσαν την Κύπρο, έγινε η περίφημη στην Κύπρο αν θυμάσαι, δεν ξέρω αν το έχεις διαβάσει, αν έχεις ασχοληθεί.

Εγώ εκείνη την ημέρα που έγινε η επιστράτευση ήμουν στην Κρήτη. Είχα πάει, επειδή είμαι από την Κρήτη, και με κάτι φίλους μου για τουρισμό και τότε είδαμε ότι έγινε επιστράτευση. Ήμασταν στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου και έβλεπα τα αεροπλάνα να φεύγουν για Κύπρο. Αλλά γύρισαν, άλλα δεν γύρισαν.

Και τότε έγινε το περιβόητο, γιατί οι Αμερικάνοι είχαν το πάνω χέρι και το όπλο συνέχεια, που πήγαιναν τα δικά μας πλοία με πεζοναύτες από το Βόλο και παρενέβη ο 6^{ος} αμερικανικός στόλος και είπε όχι, δεν θα πάνε.

Μόλις έφτασαν στην Κύπρο έκαναν πίσω να έχεις υπόψη σου, και δεν πήγε κανένας. Και έφυγε η Κύπρος μέρα μεσημέρι. Να έχεις υπόψη σου αυτό. Και ήμουν στην Κρήτη τότε και τα βλέπαμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Όταν τελειώσατε το Πολυτεχνείο μετά κάνατε μεταπτυχιακό μας είπατε στην Αγγλία.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Πήγα ναι στην Αγγλία και γύρισα και ασχολήθηκα με άλλα, παντρεύτηκα μετά και ασχολήθηκα..

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ωραία. Είστε ευχαριστημένος από την επαγγελματική σας σταδιοδρομία;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Εγώ ναι, γιατί ακολούθησα, μαζί με τη γυναίκα μου η οποία είναι πολύ καλός άνθρωπος και δραστήριος, ακολουθήσαμε στον κατασκευαστικό τομέα και πήγαμε δόξα τω Θεώ πολύ καλά. Δεν ασχολήθηκα δηλαδή πολύ με τοπογραφικά θέματα, μόνο σε κατασκευαστικά που είχαμε το δικαίωμα να κάνουμε. Ήταν αρχιτέκτων η γυναίκα μου και πήγαμε καλά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Έχετε κάνει και άλλες δουλειές πέραν από αυτήν;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Στην κατασκευαστική; Ναι, είχα δουλέψει και ένα καιρό προτού πάω στρατιώτης σε τεχνική εταιρία ως επιβλέπων. Μετά έκανα δημόσια έργα πολλά και μετά κάποια στιγμή από τα δημόσια έργα το γύρισα σε ιδιωτικά έργα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Σχέσεις με συμφοιτητές σας μου είπατε ότι κρατάτε.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Με κάποιους φαντάζομαι πιο στενή, με κάποιους έχετε χαθεί λίγο.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Βεβαίως.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σας έδεσε σαν εμπειρία, σαν συνθήκη αυτό που ζήσατε στο Πολυτεχνείο;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι, καμία σχέση. Δεν είχαμε καμία σχέση. Άσχετα, ήταν παιδιά που άσχετα με το Πολυτεχνείο ακολουθήσαμε ο καθένας τον δικό του δρόμο.

Φυσικά δεν είμαστε από τη μια μέρα στην άλλη μαζί, αλλά μετά από χρόνια που βρισκόμασταν έχει μείνει η φιλία μας, δεν έχει καμία σχέση το Πολυτεχνείο. Απλά ήταν όλα τα παιδιά, ας το πούμε, δημοκρατικών πεποιθήσεων, αν και ένας κουμπάρος μου ήταν από την απέναντι πλευρά, αυτό δεν παίζει κανένα ρόλο. Και τον έχω παντρέψει, του έχω βαφτίσει και το παιδί. Αυτό είναι άλλο θέμα. Ήταν άνθρωπος όμως.

Ελεύθεροι ναι, γιατί δεν κοιτάμε τα προσωπικά, το τι έκανε αυτός μετά ήταν άλλο θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Πόσο εύκολο είναι να διαχειριστείτε τις μνήμες σας σε σχέση με το Πολυτεχνείο ειδικά στις επετείους του Πολυτεχνείου;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Α, πήγαινα στις πρώτες, εκείνη τη μεγάλη που είχε ένα εκατομμύριο κόσμο είχε μαζέψει, στις πρώτες πήγαμε ναί. Το '70.. που ήμουν και εγώ γιατί ήμουν στην Αγγλία μετά οι μεγάλες το '80, '81, '82, '83 μετά τέρμα. Γιατί πλέον μπήκαν αναρχικά στοιχεία, άρχισαν και αυτά που άρχισαν, η πολιτικοποίηση κ.λπ. και δεν ασχοληθήκαμε καθόλου. Ειδικά από ό,τι ξέρω οι φίλοι μου ούτε καν ασχολήθηκαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Ναι. Θεωρείτε ότι αμαυρώνεται η μνήμη;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Με αυτά που γίνονται; Βέβαια. Με αυτά που έγιναν γιατί μπήκαν οι κομματικές πολιτικές ιδέες κ.λπ. πάνω από αυτά και προσπαθούσαν να έχουν ας πούμε και μια σπέκουλα στη ζωή των ανθρώπων.

Ορισμένοι εκμεταλλεύτηκαν αυτά τα πράγματα και έφτασαν εκεί που έφτασαν.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Παρόλο που έχουμε, μετά από το Πολυτεχνείο, δημοκρατία φαινομενικά και πρακτικά..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ναι, σε εισαγωγικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Υπάρχουν πολλά προβλήματα. Συνεχίζουν να υπάρχουν πολλά προβλήματα και στο πολιτικό σύστημα και στην κοινωνία.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Παντού.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Θεωρείτε ότι είναι πιθανές ανάλογες εξεγέρσεις στο μέλλον; Υπάρχει η ελπίδα;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Όχι.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Γιατί;

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

«Ανήκομεν εις την Δύσιν», για αυτό. Κοίτα, δεν είναι εύκολα πράγματα αυτά. Γιατί να έχεις υπόψη σου ότι όλοι αυτοί οι περισσότεροι από μέσα έχουν αλλοιωθεί. Ελάχιστοι έχουν μείνει στις ιδέες τους. Έχουν αλλοιωθεί με το καπιταλιστικό σύστημα με τον α ή β τρόπο. Δεν υπάρχει περίπτωση, αν δεν το αποφασίσουν άλλοι εμείς τίποτα. Δηλαδή με τον α ή β τρόπο σε ωθούν μέχρι το σημείο, είτε μέσω επαγγέλματος ή μέσω συγγενών ή μέσω αυτών, θα σε φέρουν σε κάποιο σημείο που θα πεις τι γίνεται εδώ, δεν είναι όπως παλιά.

Αυτές που είχαμε οι ιδέες κ.λπ. έχουν εξαφανιστεί τελείως για εμένα.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Η νέα γενιά σας δίνει κάποια ελπίδα, κάποιο..

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Δίνει, κοίτα η νέα γενιά δίνει αλλά μόλις φτάσει σε μια ηλικία που αρχίζει περνάει τα 25 και αρχίζει αναζήτηση εργασίας, ποιος θα πάει σε μια εργασία που είναι ελεύθερο τώρα για να βρει και να αρχίσει να συνδικαλίζεται; Θα σε πετάξουν την άλλη στο δρόμο και δεν θα έχεις να φας. Είναι δηλαδή πράγματα κλασικά.

Απλά θα κάνεις τη δουλειά σου, γιατί αυτό το βλέπουμε δηλαδή και στην πράξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Σε απορροφά το σύστημα δηλαδή.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Ακριβώς, ακριβώς, από το στόμα μου το πήρες.

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Αυτά ήθελα να σας ρωτήσω.

Κος ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ:

Καλά πήγα;

ΕΡΩΤΗΣΗ:

Μια χαρά, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.